

REVERIL-SERIE

MET DE HEERE JEZUS OVERWINNEN

THEODORUS VAN DER GROE

No. 589 November 2022

De brug op de omslag staat symbool voor het doel van het Smytegeltfonds:

Preken uit de tijd van de Nadere Reformatie in het Nederland van de 17e en 18e eeuw overbrengen naar de taal en stijl van het hedendaagse Nederlands zonder afbreuk te doen aan de geestelijke inhoud.

Zo mag de rijke boodschap van toen onverzwakt doorgegeven worden naar onze tijd, om de gemeente van nu te bouwen in het geloof. Opdat Jezus Christus de brug zal zijn tussen een verloren mensenkind en God.

THEODORUS VAN DER GROE

Theodorus van der Groe werd op 3 september 1705 te Zwammerdam geboren. Zijn vader, Ludovicus van der Groe, was daar predikant; de naam van zijn moeder is Johanna Laats. Ook van moederszijde behoorde Van der Groe tot een familie van predikanten. In de kring van het gezin heeft Van der Groe zijn leven lang een nauwe geestelijke band onderhouden met zijn oudere zuster Eva. Een jongere broer is later predikant geworden in Zoeterwoude.

In 1724 ging Theodorus theologie studeren in Leiden. Zijn eerste gemeente werd Rijnsaterwoude (1730). Daar raakte hij onder invloed van piëtistische gelovigen. Kritiek op zijn prediking raakte hem diep. Van der Groe en zijn zuster Eva, die na een echtscheiding bij hem was komen inwonen, beleefden daardoor een bekering; eerst Eva in september 1735, Van der Groe korte tijd daarna.

Toen hij meer en meer bekend werd als bevindelijk predikant, verdiepte Van der Groe zich in de studie van de reformatorische theologie.

Intussen was hij in 1740 predikant geworden in Kralingen. Tot zijn dood op 24 juni 1784 is hij daar gebleven. In het jaar 1754 trouwde hij met Johanna Cornelia Bichon, die leefde van 1709-1785.

Als predikant van Kralingen kwam hij kritischer te staan tegenover de piëtistische geloofscultuur van zijn dagen. Velen richtten zich namelijk op het herkennen van de gevoelige tekenen van de wedergeboorte in hun ziel, zonder dat ze tot bewuste geloofszekerheid kwamen. Met een beroep op Calvijn en anderen leerde Van der Groe dat die zekerheid tot het wezen van het geloof behoort. Niet tot het 'welwezen' van het geloof zoals toen velen leerden, waardoor men zich tevreden ging stellen met het voorbereidende 'honger en dorsten' naar de gerechtigheid. Van der Groe stelde dat men dan in feite nog de zaligmakende genade mist.

Terwijl hij met deze zaken theologisch en pastoraal worstelde, raakte hij geboeid door het werk van de Schotse predikers Ebenezer en Ralph Erskine. Zij vonden de juiste verhouding tussen een beschouwing van het verbond onder de beheersing van de uitverkiezing

en een prediking met ruime aanbieding van de beloften van het Evangelie. Bevriende Rotterdamse uitgevers brachten vanaf 1747 vele preken van de Erskines in vertaling uit, die soms werden voorzien van uitvoerige inleidingen door Van der Groe. Deze voorredes gaan diepgaand in op de zojuist genoemde geloofsproblematiek.

Toen in 1749 de zogenaamde ‘Nijkerkse beroerten’ ontstonden, met als kenmerk plotselinge bekeringen en gemeenschappelijke emoties, verwierp Van der Groe deze opwekking als een uitwas van piëtistische geestdrijverij. Hij heeft in de jaren daarna zijn kritiek uitgewerkt in een tweedelig werk onder de titel “Toetssteen der ware en valse genade” (1752-1753). Met deze publicatie was zijn theologische reputatie in kerkelijk Nederland voorgoed gevestigd.

Opmerkelijk is dat men rond 1760, toen in piëtistische kring nieuwe spanningen ontstonden over de rechtvaardigingsleer, de opvattingen van Van der Groe als tegenpool zag van die van Alexander Comrie, predikant te Woubrugge. Anders dan Comrie hield Van der Groe de vergeving der zonden door God zo

dicht mogelijk bij de bewuste geloofsdaad van de mens.

Uit de kerkenraadnotulen van Kralingen blijkt dat Van der Groe zijn werk getrouw en gewetensvol heeft verricht, in harmonie met de andere ambtsdragers. Het hart van zijn werk was de prediking die hoorders uit de wijde omtrek naar Kralingen trok. Veel (afschriften van) preken zijn bewaard, o.a. een volledige verklaring van de Heidelbergse Catechismus. Hij preekte analytisch (woord voor woord werd uitgelegd) en onderscheidde in de toepassing zorgelozen, onbekeerlijken, bekommerden en bekeerden. Zijn talrijke biddagpreken getuigen van een profetische instelling. Hij verwachtte een duizendjarige bloeitijd voor de kerk na de bekering van de Joden.

Van der Groe stond in zijn tijd bekend als een geleerde man, maar ook als een prediker met een negativistische inslag. Het is de vraag of dit terecht is. Ook persoonlijke omstandigheden kunnen een rol hebben gespeeld: op zijn portret is te zien dat hij halfblind was.

Toen hij stierf in 1784 werd hij bij zijn moeder en zuster begraven aan de voet van de Kralingse kansel.

Bron:

- Biografisch Lexicon voor de Geschiedenis van het Nederlandse Protestantisme, deel 6, pag. 98-101.

De hiernavolgende preek is afkomstig uit “Vijftal nagelatene leerredenen over Openbaringen 2 vers 11 en 17, door wijlen den Wel-eerw. Heer Theodorus van der Groe, laatst Predikant te Kralingen. In 1854 uitgegeven te Amsterdam door G. van Peursum, tweeden druk. De preek werd zorgvuldig herschreven in de taal en stijl van het hedendaagse Nederlands. Ze werd gehouden te Kralingen op de 19e mei 1743.

MET DE HEERE JEZUS OVERWINNEN

door

THEODORUS VAN DER GROE

*”Die overwint, zal door de tweede dood
niet beschadigd worden.”*

Openbaring 2:11.

Er wordt gezegd van onze Heere Jezus Christus dat Hij de moeden kracht geeft en de sterkte vermenigvuldigt voor hem die geen krachten heeft (Jesaja 40:29). Dit betekent dat de Heere Jezus Zijn arme en zwakke gelovigen in al hun aardse strijd en benauwdheden zeer bijzonder weet te ondersteunen. Dat Hij hen voortdurend in hun hart weet te versterken met Zijn dierbare genade. Dat zij zodoende moed grijpen, terwijl ze daarbij steunen op Zijn troostvolle beloften. Daardoor kunnen zij alle moeilijkheden krachtig onder ogen zien en dapper en standvastig met de wapenen van de Geest strijden. Zij rusten daarbij niet eerder dan voordat ze die moeilijkheden

overwonnen hebben en tenslotte geheel triomferen in Christus. Als de Heere Jezus hen niet aanhoudend met Zijn genadige beloften krachtig kwam helpen en ondersteunen, zouden Gods arme kinderen in dit werk niets kunnen doen. Ze zouden ieder ogenblik geheel verslagen, moe en mat worden. Het is met hen zoals er staat: ‘Zonder Mij kunt gij niets doen’ (Joh. 15:5). En zoals de apostel Paulus van zichzelf zegt: ‘Ik vermag alle dingen door Christus, Die mij kracht geeft’ (Fil. 4:13). De liefde en de trouw van de Heere Jezus voor Zijn arme gelovigen zijn zo groot dat Hij hen Zijn troost nooit wil onthouden, wanneer ze die nodig hebben. Als Hij weet dat ze in benauwdheid of moeilijkheden zijn, vanwege in- of uitwendige noden en verdrukkingen, dan komt Hij terstond te hulp. Hij komt tot hen met Zijn kostbare en troostvolle beloften. Alle goeds belooft Hij hun te geven, als ze zich maar trouw tegenover Hem blijven gedragen en zich krachtig blijven verzetten tegen alle moeilijkheden en vijanden die ze op de weg der godzaligheid ontmoeten. Wij zagen daar een levend voorbeeld van in de kostelijke belofte van Christus aan de gemeente

van Efeze: Die overwint, Ik zal hem geven te eten van de boom des levens¹. Hier, in onze tekst, komen we een ander zeer heerlijk voorbeeld tegen van de trouwe liefde van Christus. Hij belooft hier aan Zijn arme gelovigen van Smyrna, dat Hij hen zal aanmoedigen, troosten en versterken in de moeilijkheden waarin zij zich op dat moment bevonden: ‘Die overwint, zal door de tweede dood niet beschadigd worden’. Deze kostbare belofte van de Heere Jezus wensen wij tot ons nut nu wat nader te overdenken, onder de zegen van de Heere. Over het tekstverband van deze brief zullen we ons vanwege de rijke inhoud van deze stof nu niet ophouden. Ieder kan die thuis voor zichzelf nalezen. En in de verklaring zullen wij ook daarvan nog wel enige nadere uitleg geven.

Twee punten vragen naar aanleiding hiervan onze aandacht:

1. De voorwaarde van Christus’ belofte: *Die overwint.*
2. De belofte zelf: *Hij zal door de tweede dood niet beschadigd worden.*

1 Deze tekst is eerder in enkele preken verhandeld.

1.

De belofte wordt ook hier, zoals al de beloften in de zeven brieven, gedaan aan wie overwint. We hebben eerder al breedvoerig over dit overwinnen gehandeld, en gezien wat in het algemeen daarvan de inhoud is. Namelijk: Iedere arme zondaar die wil delen in de beloofde weldaden van de Heere Jezus zal allereerst door de kracht van de Heilige Geest, in een ongeveinsd geloof, de satan, de zonde en de wereld moeten overwinnen. Hij zal zijn hart van al deze vijanden moeten losmaken en dat geheel aan God in Christus moeten overgeven, langs de weg van het genadeverbond. Zo moet hij alleen en voor eeuwig het eigendom van de Heere zijn en door vrije genade in Christus door Hem zalig gemaakt worden.

In die begonnen overwinning moeten alle ware gelovigen door de genade van God steeds volharden. Daartoe moeten zij dagelijks in de kracht van Christus moedig blijven strijden tegen hun doodsvijanden, de duivel, de wereld en hun eigen vlees. Met het wapen van de Geest moeten zij deze hoe langer hoe meer overwinnen om zich van de onderwerping daaraan te bevrijden.

Door genade moeten ze daarin standvastig en zonder ophouden voortgaan tot het einde van hun leven. Zo zullen ze een volkomen en eeuwige overwinning verkrijgen in Christus over al hun vijanden. Met de apostel zullen ze kunnen juichen: Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb de loop voleindigd; voorts is mij weggelegd de kroon die de rechtvaardige Rechter mij in die dag geven zal; en niet alleen mij, maar allen die Zijn verschijning hebben liefgehad (zie 2 Tim, 4:7-8).

Deze overwinning wordt in het algemeen door de Heere Jezus bedoeld in al de zeven beloften van Openbaring. Aan deze geestelijke strijd en overwinning van het geloof worden zonder onderscheid al de beloften van God in het Evangelie als voorwaarden verbonden. Zonder deze moeten we er niet op rekenen de allerminste genade van God te verkrijgen. De Heere belooft al Zijn goederen alleen aan de overwinnaar. Wie door ongeloof in de macht van de satan, de wereld en de zonde blijven en met genoegen daarin voortgaan, zonder ernstig te begeren om door Christus uit die rampzalige slavernij verlost te worden, voor dezen is er

geen enkele belofte van zaligheid in het gehele Woord van God. Voor hen zijn er niet anders dan verschrikkelijke vervloekingen en dreigementen van een eeuwige rampzaligheid, die zeker over hen komen zal. ‘Want die de Zoon ongehoorzaam is, die zal het leven niet zien, maar de toorn van God blijft op hem’ (Johannes 3:36). Mogen wij allen, door de genade van God, deze woorden eens recht ter harte nemen.

Behalve die algemene overwinning, die in het algemeen de voorwaarde is waaraan al de beloften van God zonder onderscheid zijn verbonden, heeft de Zaligmaker in onze tekst nog een bijzondere overwinning op het oog. Namelijk van vijandige, schadelijke zaken en gebreken die werden gevonden in de gemeente van Smyrna, aan wie deze zendbrief allereerst geschreven is. Het is nodig dat de gelovigen door de Heere Jezus ernstig worden opgewekt daartegen te strijden. In de kracht van de Heere moeten zij deze moedig doorstaan en overwinnen zodat zij deze heerlijke belofde zaligheid mogen beërven. We zullen eens kort onder ogen zien wat hierover in deze brief wordt opgemerkt,.

1. De gelovigen in de gemeente hadden te strijden met de vleselijke Joden, die bittere vijanden waren van de Naam van de Heere Jezus. Ze hadden van hen vele verdrukkingen en vervolgingen te lijden om de waarheid van het Evangelie. Het schijnt dat die Joden te Smyrna veel macht en invloed hadden bij de heidense overheid. Daardoor konden zij de christenen met allerlei kwellingen en harde verdrukkingen in moeite brengen. Daarom zegt de Heere Jezus: Ik weet uw werken en verdrukking. Ze leden hier veel door die bittere en ongelovige vijanden van de Heere Jezus. Het ging met hen zoals de apostel zegt: ‘Allen die godzalig willen leven in Christus Jezus, die zullen vervolgd worden’ (2 Timotheüs 3:12). Dat is altijd de staat van Gods volk geweest hier op de wereld, en het is nog zo. ‘Zij moeten door vele verdrukkingen ingaan in het Koninkrijk Gods’ (Handelingen 14:22). De Heere Jezus, hun trouwe Zaligmaker, heeft het hen duidelijk voorzegd: ‘In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar heb goede moed, Ik heb de wereld overwonnen’ (Johannes 16:33). Zo moeten de gelovigen van Smyrna hier ook doen in de kracht van de Heere

Jezus. Zij moeten in al hun moeilijkheden en vervolgingen, die hun door de ongelovige Joden en heidenen aangedaan worden om der waarheid wil, goede moed houden. Zij moeten de Naam en de Waarheid van Christus steeds getrouw blijven belijden. Ook moeten ze met stil geduld dit ware kruis der verdrukking verdragen, en dit alzo in het geloof overwinnen.

2. Een tweede terneerdrukkend kwaad dat deze gelovige gemeente van Smyrna eveneens door de kracht van de Heere moest bestrijden en overwinnen, was lichamelijke armoede. Deze schijnt onder hen bijzonder groot te zijn geweest. Als de Heere Jezus hun ongemakken opsomt, maakt Hij daar ook met nadruk melding van. Hij zegt: Ik weet uw werken, uw verdrukking en armoede. Het is mogelijk dat de inwoners van Smyrna naar wereldse maatstaven voornamelijk arme en geringe mensen waren. Zij waren door de prediking van het Evangelie tot de Heere Jezus bekeerd, met voorbijgaan van rijken en aanzienlijken. Want dat was zeer dikwijls de gebruikelijke manier van doen van de Heere,

dat Hij niet vele wijzen, niet vele machtigen, niet vele edelen gewoon was te verkiezen, maar het dwaze en zwakke, het onedele en verachte der wereld (zie 1 Korinthe 1:26-28). Het is ook mogelijk dat de gelovigen te Smyrna, als gevolg van vervolging en verdrukking door de vijanden van het Evangelie, ook moesten lijden in hun aardse middelen van bestaan. Dat hun alle mogelijke schade en nadeel werd toegebracht door allerlei verdrukkingen waardoor ze van hun tijdelijke gewin en goederen werden beroofd. Dit moet het volk des Heeren gewoonlijk ondervinden als ze zich bevinden in de macht en onder de vervolgingen van de vijanden van de waarheid. Ook dit was geen kleine last en tegenspoed voor deze arme gelovigen. Dat weet eenieder die zelf ondervonden heeft hoe zwaar het kruis van armoede en gebrek hier op deze wereld is. En wel in het bijzonder als het ons wordt aangedaan door onrechtvaardige onderdrukking door de vijand. Dit weet ook de duivel. Daarom legt hij het er op toe om bij vele andere verdrukkingen ook die zware last van gebrek en armoede aan des Heeren volk op te leggen. Zo wil hij hen ongeduldig maken om hen

van hun geloof en godzaligheid af te trekken. Hiertegen wil nu de Heere Jezus Zijn gelovigen waarschuwen en hen vertroosten. Hij vermaant hen ook deze aardse tegenspoed en armoede door Zijn genade en kracht geduldig te verdragen. Hij roept hen op daar moedig tegen te strijden en ook deze vijand met de wapenen van de Geest te overwinnen. Zij moeten daarin Zijn voorbeeld navolgen, Die daar Hij rijk was, om hunnentwil arm was geworden, opdat zij door Zijn armoede rijk zouden worden (zie 2 Korinthe 8:9).

3. Een derde verdrukking voor deze arme gelovigen was, dat ze omwille van de naam van de Heere Jezus ook zeer veel smaad en laster van de vijanden van het Evangelie moesten ondergaan. Hiervan spreekt de Heiland in het zelfde negende vers als Hij zegt dat Hij ook bekend was met de lastering van hen die zeggen dat ze Joden zijn, en zijn het niet, maar zijn een synagoge van de satan. Het was in die tijd een gewoonte van de ongelovige Joden om de christenen overal in de wereld hevig te bespotten, te smaden en te lasteren. Ze beschuldigden hen van allerlei

grove misdaden en leugens, zoals ze ook onze Zaligmaker gedaan hadden. Zo deden ook deze goddeloze en ongelovige Joden hier in Smyrna met deze arme christenen. Ze schijnen hier veel macht gehad te hebben. Ze deden hen smaad en verachting aan. Ze strooiden over hen vele leugens en vuile lasteringen uit, met het doel hen daardoor gehaat en stinkende te maken bij de heidenen, en hen te overladen met allerlei haat en vervolging. Ze waren omwille van de naam van de Heere Jezus vol van een zeer bittere vijandschap en boosheid tegen hen. Dit nu was voor deze vrome zielen een zwaar kruis. Om zo onschuldige schade te lijden in hun goede naam, en met allerhande spot, smaad en laster door hun boze vijanden overladen te worden. Nochtans moesten ze ook hierin zich versterken om dat alles met geduld en lijdzaamheid in de kracht van de Heere te verdragen. Ook deze tegenspoed moesten ze door genade zoeken te overwinnen door al die smaad en laster edelmoedig te verachten. Ze moesten zich troosten met hun onschuld en dat de Heere Jezus van deze lasteringen afwist. De mensen wisten niet dat Hij ook Zelf alle smaad en laster van Zijn vijanden geduldig

had verdragen en Zijn gelovigen aldus getroost had: ‘Zalig zijt gij als u de mensen smaden en vervolgen, en liegende alle kwaad tegen u spreken, om Mijnentwil. Verblijdt en verheugt u, want uw loon is groot in de hemelen; want alzo hebben zij vervolgd de profeten die vóór u geweest zijn’ (Mattheüs 5:11-12).

4. Maar dit was nog niet alles. Deze arme gelovigen in Smyrna hadden niet alleen te strijden met veel tegenspoed in het heden, maar daar stonden hen nog andere te wachten, die groter en zwaarder zouden zijn. Daartegen waarschuwt en vertroost de Heere Jezus hen in vers 10, zodat ze daartegen gewapend kunnen zijn. Hij zegt in dit vers: ‘Zie de duivel zal enigen van u in de gevangenis werpen, opdat gij verzocht wordt, en gij zult een verdrukking hebben van tien dagen. Wees getrouw tot de dood en Ik zal u geven de kroon des levens’. Deze zware verdrukkingen en vervolgingen zouden hun onder Gods soevereine toelating op dezelfde wijze overkomen als die zij nu reeds leden door de vijanden van het Evangelie, de ongelovige Joden en heidenen. Deze mensen waren werktuigen van de duivel. Daarom

zou de duivel door deze zware maar korte vervolgingen, benauwdheden over hen brengen. Alhoewel enigen van hen om de belijdenis van de waarheid reeds in de gevangenis zaten, wilde hij hen door deze harde verdrukking beproeven, om hen, zo het mogelijk zou zijn, van hun geloof af te trekken. Wij kunnen daaruit zien hoe de duivel met zijn vervolging en geweld van stap tot stap verder gaat tegen Gods volk. Hij houdt niet op, vóór hij hen niet alleen in banden en gevangenschap werpt, maar zelfs van het leven berooft. Zo heeft hij reeds met duizenden getrouwe belijders van de Heere Jezus gehandeld. Tegen dit toekomstige kwaad en deze zware verdrukking moesten onze gelovigen in Smyrna eveneens dapper en standvastig in de kracht des Heeren strijden. Ook dit kwaad, moesten ze naast andere verdrukkingen overwinnen, door zich, wanneer het over hen zou komen, geenszins daardoor te laten aftrekken van de waarheid van het Evangelie. Liever moesten ze alles lijden en ondergaan wat smartelijk voor hun vlees en bloed kon zijn, dan dat ze in het minste ontrouw zouden zijn aan Christus en Zijn meest dierbare waarheid. Ze moesten van hetzelfde gevoelen zijn, waar

de apostel Paulus van sprak, toen hij zei: ‘Want ik ben bereid niet alleen gebonden te worden, maar ook te sterven te Jeruzalem voor de naam van de Heere Jezus’ (Handelingen 21:13). Zo moesten ze dan ook dit toekomstige kwaad door de genade en hulp van de Heere standvastig doorstaan en overwinnen. Op deze wijze zouden ze de heerlijke belofde zaligheid van Christus beërven en door de tweede dood niet beschadigd worden.

Denk aan het grote voorrecht, geliefden, dat u hebt boven deze onderdrukte gelovigen van Smyrna. God heeft u in Zijn genade toe hiertoe bewaard voor lichamelijk gebrek en armoede. Laat u dit dan aanzetten tot dankbaarheid.

En nog hebben we hier niet alle kwaad en alle moeilijkheden genoemd waarmee des Heeren volk te strijden had, en waarover zij in de hulp en kracht van de Heere de overwinning moesten behalen. Behalve de reeds genoemde was er ook bij henzelf gebrek en vleselijke zwakheid in het lijden. Ook deze moesten ze in de kracht van de Heilige Geest te boven komen om in de tegenwoordige en toekomstige moeilijkheden te kunnen overwinnen.

5. Enerzijds was er bij hen ongeloof en vrees voor het lijden. Dit kunnen wij opmaken uit de vermaning van de Heere Jezus in het begin van vers 10: vreest geen der dingen die gij lijden zult. Het volk des Heeren is van zichzelf een zeer zwak, ellendig en arm volk. Hun gebrek openbaart zich het meest in het lijden van kruis en verdrukking voor de naam van de Heere Jezus. Het is niet te zeggen hoe traag en onwillig het leven der gelovigen daartoe bereid is. Hoe bevreesd zijn ze voor dat lijden en hoe graag zouden ze dit op allerlei manieren zoeken te ontgaan. Het is met hen zoals de Heere Jezus zegt: ‘De geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak’ (Mattheüs 26:41). Als de Heere Zijn volk niet op een bijzondere wijze door Zijn Geest in het lijden ondersteunde, en hun vrees en ongelovigheid van hen wegnam, zo zouden ze zeker daaronder moeten bezwijken, zonder te komen tot een dappere strijd en overwinning. Zo was het hier ook met deze gelovigen uit Smyrna. Want dat de Heere Jezus hen hier op deze wijze vermaant, dat ze niet vrezen zouden voor de dingen die ze moesten lijden, daarvan moet niemand denken dat dit door Hem zonder reden

geschiedt. Maar dat veronderstelt eerder dat de Zaligmaker wist dat deze arme, onderdrukte gelovigen met kleinmoedigheid en vrees onder het lijden vervuld waren. In het bijzonder waren ze bevreesd voor een groter kruis en lijden dat hun in de toekomst nog overkomen zou. Daarom is Hij daar nu op uit om hen te sterken tegen die ongelovige vrees, die voor hen zo ontzettend schadelijk en gevaarlijk was. Daarom zegt Hij hier: vrees geen van de dingen die gij lijden zult. Zij moesten er door genade aan werken, om die kleinmoedigheid en vrees voor het lijden om de naam van Christus af te leggen, en die in Zijn kracht te overwinnen. Zij moesten in het geloof in Hem zich zoeken te sterken, zodat ze gewillig en gewapend waren tegen alle lijden en verdrukkingen. Het christelijke geloof geeft aan Gods kinderen deze ondersteuning in handen.

6. Daarbij was er nog een andere gebrek in deze arme gelovigen dat voortvloeide uit hun vorige gebreken. We kunnen dat opmaken uit de vermaning van de Heiland in het slot van vers 10: weest getrouw tot de dood en Ik zal u geven de kroon des levens. Waartoe diende

deze ernstige vermaning van de Zaligmaker anders dan dat Hij de zwakheid van Zijn gelovigen kende. Zoals zij gebrek hadden aan geestelijke moed, zo wist Hij dat zij ook vanuit zichzelf gebrek aan standvastigheid en trouw hadden om voor Zijn Naam te lijden. Als ze geheel aan zichzelf werden overgelaten om het lijden te ontlopen, zouden ze heel gemakkelijk veinzen of hun geloof verzaken. Ook dit gebrek aan trouw en standvastigheid wil de Heere Jezus dat zij door genade zullen overwinnen. In de kracht van de Heilige Geest moeten zij zichzelf nog meer inzetten om voor Christus te lijden en hun hart door Zijn genade te versterken. Daaruit kunnen we zien dat, als er tijden van zwaar kruis en verdrukking voor Gods volk gaan aanbreken, er voor hen niets méér noodzakelijk is dan ernstig te arbeiden aan de voeten van de Heere Jezus. Door Zijn genade moeten zij alle vrees, kleinmoedigheid, en onstandvastigheid van het hart in zich tegen gaan en overwinnen. Standvastig moeten zij zich dapper en moedig in de Heere wapenen. Dan zullen zij, als het lijden komt, door de kracht van de Heilige Geest hieronder welgemoed zijn en daaronder staande blijven,

en getrouw zijn tot de dood. Dan zal de Heere hun geven de kroon des levens.

2.

Zo hebben we dan nu wat nader gezien, tegen welke vijanden de gelovige gemeente van Smyrna moest strijden. Zij moesten deze in Gods kracht geheel overwinnen. De overwinning was hier het belangrijkste, waar alles op aan kwam. Die verwachtte de Heere Jezus van heel Zijn volk. Daartoe vermaant Hij hen zo ernstig. Hij wekt hen op en doet hen deze allerheerlijkste belofte: als ze in deze strijd zich op de juiste wijze zouden gedragen en standvastig blijven in hun goede belijdenis en trouw, zouden ze alles kunnen doorstaan en overwinnen. Ze zouden door de tweede dood niet beschadigd worden. Laten we nu uit al hetgeen we verhandeld hebben, nog enige nuttige lering trekken en er voor onszelf een goed gebruik van maken.

1. We zien hier in het beeld van de kerk van Smyrna de rechte staat van Gods volk, de kerk van Christus, hier op aarde. Ze is daar een levendige afbeelding van. In de

Roomse kerk leert de duivel aan de mensen dat uiterlijke voorspoed mede behoort tot de kenmerken van de ware kerk. Maar in deze kerk van Smyrna zien we juist het tegendeel. Bij hen was niets dan verdrukking, armoede, lastering, gevangnissen, vrees en zwakheid. Dit kuddeke van de Heere Jezus zag er naar buiten zeer ellendig en rampzalig uit. Toch was dit het eigen volk van de Heere Jezus, de schapen van Zijn weide die Hij zeer beminde en boven de wereld waardeerde. En zo gaat het gewoonlijk vroeg of laat altijd met de ware Kerk van Christus hier op aarde. De duivel heeft zijn toorn en gramschap altijd tegen hen uitgeoefend. Hij heeft het volk van Jezus altijd opgejaagd en vervolgd als een veldhoen op de bergen. Vanaf het begin van de wereld zijn kruis en lijden het kenmerk geweest van het ware volk van God. Wat is dit een aanbiddelijke en wonderlijke weg van de Heere. Wat blinkt daarin Zijn hemelse wijsheid uit. Als de Heere hen niet aanhoudend reinigde in wegen van allerlei verdrukkingen, kruis en tegenspoed, dan zou de kerk van Christus hier op aarde overvloeien van geveinsdheid en van wereldsgezinde mensen. Ze zou geheel

bedorven zijn en besmet met allerlei gruwelen en goddeloosheid en in niets meer op de bruid van God en de vrouw van het Lam gelijken. De verdrukkingen en het lijden voor de naam van Christus dienen als bezems om de kerk te reinigen van de geveinsden en van alle wereldse zaken. Als Christus deze zuivering van Zijn kerk begint, trekken de huichelaars zich terug. Zij houden niet van verdrukking, armoede, lasteringen, gevangenschappen, vrees en zwakheid. Daar hebben ze een grote afkeer van. Zij beminnen aardse voorspoed, vleeselijk gemak, rijkdom, eer en achting van mensen. Dit zijn de stroppen waar de duivel hun zielen aan hangt, en de strikken waarin hij hen gevangen houdt. Wat is het dan een goede leiding van de Heere Jezus dat Hij op deze manier Zijn gelovigen voor deze strikken van de satan bewaart. Hij tuchtigt hen door kruis en lijden om hen te behouden. Dit zijn de hoogste blijken van Zijn tere liefde en barmhartigheid voor Zijn volk, zoals er staat in 1 Korinthe 11: ‘Maar als wij geoordeeld worden, zo worden we door de Heere getuchtigd, opdat wij met de wereld niet zouden veroordeeld worden’ (vers 32).

2. Laten we er hier ook op letten, welk een bijzondere overwinning het is die de vromen door Gods genade behalen in hun geestelijke strijd hier op aarde. Ze overwinnen als ze in vele en zware verdrukkingen en armoede zijn, in lasteringen en smaadheden, in banden en gevangenissen, in vrees en zwakheden; wanneer ze dit alles door de hulp van de Heere met ootmoedig geduld en lijdzaamheid tot het einde toe standvastig verdragen. Hoe vreemd acht de wereld zo'n overwinning. Het komt niet in hun gedachten op om in deze allerellendigste en meest droevige en verachte staat naar de wereld eer en heerlijkheid te zien. Toch bestaat daarin de heerlijkheid en de overwinning van Gods volk. Alle aardse tegenspoed, vervolging, armoede, schande, smaad en laster, zelfs banden en gevangenis kunnen ze geduldig om de naam van de Heere Jezus lijden en verdragen. Dan pas heersen zij als geestelijke koningen, als ze met Christus hier op aarde mogen lijden en door de wereld vertrapt en vertreden worden. Hoe meer kruis en lijden, hoe meer vervolging, hoe meer armoede, smaad en laster om de naam van de Heere Jezus, des te meer koninklijke

heerlijkheid, zegepraal en overwinning wordt hun bereid. Daarom zeggen ze met de apostel Paulus: ‘Want onze lichte verdrukking die zeer haast voorbijgaat, werkt ons een gans zeer uitnemend gewicht der heerlijkheid’ (2 Korinthe 4:17). En de heilige Johannes schreef om dezelfde reden aan de gelovigen dat hij ook hun broeder en medegenoot was in de verdrukking, en in het koninkrijk en in de lijdzaamheid van Jezus Christus’ (Openbaring 1:9). Hij plaatst het koninkrijk in het midden tussen de verdrukking en lijdzaamheid van Jezus Christus. Hij doet dat om ons te leren dat Gods volk dán het Koninkrijk van God geniet, en dat ze als geestelijke koningen heersen en overwinnen, als ze staan midden in de verdrukking en in de lijdzaamheid van Jezus Christus. Verdrukt te worden en lijdzaam te zijn door de kracht van de Heilige Geest, dát is de koninklijke overwinning van de gelovigen. Dan heersen ze reeds met Christus hier op aarde, en zitten ze met Hem in Zijn troon. Hij genoot immers Zijn overwinning toen Hij op de meest schandelijke en smartelijke wijze aan het kruis hing. ‘Aldaar heeft Hij de overheden en de machten uitgetogen en die in

het openbaar tentoongesteld, en daardoor over hen getriomfeerd' (Colossenzen 2:15). Voor de blinde wereld die werkt om een geheel andere heerlijkheid en overwinning. zijn dit vreemde lessen.

3. Ten slotte, laat ons hier ook letten op de trouwe zorg en liefdevolle ontferming, waarmee de Heere Jezus de arme gelovigen ondersteunt, als ze ter wille van Hem midden in verdrukking, kruis en lijden zijn. Dan wekt Hij hen op en ondersteunt hen met Zijn hemelse vertroosting. Dan roept Hij hen van de hemel toe door middel van Zijn Woord: Ik weet uw werken, uw verdrukking, armoede en lasteringen, die u lijdt ter wille van Mijn Naam. Ik sla daar nauwkeurig acht op. Ik weet ook uw werken, wat u doet, en hoe u zich daaronder gedraagt. Mijn oog ziet dat alles. Ik weet ook welke verdrukkingen u nog na dezen te wachten hebt. En wat de duivel tegen u in de zin heeft, en welke macht Hij over u zal hebben en hoe wreed hij u zal behandelen. Daarom kom Ik u daartegen waarschuwen en vermanen. Ik ken ook uw vrees en zwakheid

en hoe u van uzelf tegen het lijden niet bestand bent. Daarom, wees toch over dit alles niet ongerust. Vrees niet voor het lijden dat u kunt verwachten, want Ik zal u daarin krachtig helpen en ondersteunen, als u aan Mij, uw Koning en Meester, trouw wilt zijn. Als u standvastig Mijn Naam wilt belijden voor de mensen en dapper wilt strijden in Mijn kracht, totdat u een volkomen overwinning zult behalen. Dan zal Ik u voor eeuwig zeer heerlijk belonen. De tweede dood, die zo verschrikkelijk is voor alle goddelozen, zal u dan niet beschadigen. Ik zal u er voor eeuwig van bevrijden. Wie zou het niet aandurven om met zo'n machtige en goedertieren veldheer als de Heere Jezus is, dapper ten strijde te trekken tegen alle vijanden en hen zeker te overwinnen. Zo spreekt de Heere Jezus Zijn geestelijke soldaten moed in. Zo versterkt Hij hun hart en schenkt Hij hen dapperheid dat ze moedig worden als jonge leeuwen. Dan durven ze tegen de duivel en al zijn onderdanen de strijd te wagen, wat hen nooit mislukt als ze het in Jezus' kracht ondernemen en uitvoeren.

Toepassing

Als we nu deze overdenking eens wat nader op onszelf gaan toepassen, wat ontdekken we dan direct een grote menigte van mensen onder ons die, hoewel ze voor getrouwe en oprechte belijders van de Heere Jezus gehouden willen worden, nochtans de minste verdrukking, het minste kruis of lijden ter wille van Zijn Naam niet begeren te ondergaan.

Ze zorgen er wel voor dat hun, als gevolg van hun vrijmoedige belijdenissen en vroomheid, geen leed van de satan of van de zondige wereld overkomt. De Heere Jezus zou tot deze mensen niet kunnen zeggen, zoals Hij hier zegt tot de gelovigen van Smyrna: Ik weet uw werken en verdrukkingen. Zij zijn er alleen maar op uit om een gerust en gemakkelijk leven in deze wereld te leiden. Om door iedereen bemind en geëerd te zijn. Voor de rest bekommeren zij zich niet in het minst om de naam, de zaak of de eer van Christus, en hoe het daarmee in de wereld gaat.

Hoe weinigen worden er onder ons gevonden die graag, omwille van de Heere Jezus, armoede en gebrek naar de wereld zouden

willen lijden. Die liever schade en nadeel in hun tijdelijke bestaan willen verdragen en zich daarmee blijmoedig troosten, dan dat ze ontrouw zouden bevonden worden aan de Heere Jezus, aan Zijn heilige waarheid of aan het geslacht Zijner kinderen.

Hoe weinigen zijn er die enige smaad of laster voor Christus willen ondergaan door de mensen in de wereld. Ze willen, als het erop aan komt, veel liever de Heere Jezus en hun plicht en geweten verloochenen dan door de mensen gehaat, bespot, en gelasterd te worden. Wat zou het dan wezen, als zij ter wille van de naam van de Heere Jezus, eens banden en gevangenschap moesten ondergaan. Dan zouden al die mensen het op een akkoordje gooien met de duivel ten koste van hun geloof en de eeuwige zaligheid. Hoe zouden die mensen, die nu zo bang zijn voor een zuur gezicht of een dreigement, gevangenschap kunnen verdragen?

Er zijn ook anderen, die voorwenden dat ze bij de vromen willen horen tegenover de grote wereld. Dat duurt zo lang als de wereld hen stil en ongemoeid laat wandelen. Maar zo gauw als de wereld tegen hen komt opstaan, als men begint in te zien dat er op die weg niets dan

schade en tegenspoed, haat en vijandschap, laster en spot van de wereld te wachten staat, dan beginnen die arme zielen in elkaar te krimpen. De weg naar de hemel wordt hen dan te nauw. Men ziet hen dan langzamerhand weer teruggaan, en de vriendschap met de wereld, waarmee ze hadden willen breken, weer vernieuwen. Zo bang waren ze voor het kruis van de Heere Jezus, voor verdrukking, armoede en laster.

Zijn deze allen geen rampzalige zielen? Wat zijn ze veraf van die overwinning waartoe de Heere Jezus hier Zijn gelovigen zo ernstig opwekt en vermaant. Ze geven zichzelf als overwonnen slaven over aan de satan en de wereld. Ze laten zich door hem geheel leiden en overheersen. Daarom zullen al deze geveinsde belijders en naamchristenen ook zeker geen deel hebben aan deze dierbare belofte van de Heere Jezus. Deze is alleen voor hem die overwint. Voor hem die om de naam van Christus verdrukking, armoede, laster, banden en gevangenissen, ja alle kruis en lijden gewillig ondergaat. Die daarin standvastig blijft volharden tot aan het einde. Dezen zullen

door de tweede dood niet beschadigd worden, want de Heere Jezus zal hun de kroon des levens, van het eeuwige leven, op het einde van hun geestelijke strijd geven. Maar alle anderen die hier op aarde niet hebben willen lijden voor de Heere Jezus, die zullen eeuwig moeten lijden na dit leven. De tweede dood, de eeuwige verdoemenis, is voor hen bereid. Zij zullen dat rampzalige verderf zeker niet kunnen ontvluchten. De Heere moge naar Zijn grondeloze barmhartigheid op uw hart willen drukken dat het verschrikkelijke verderf u te wachten staat. Dat u als trouweloze verlaters van de Heere Jezus dit nog eens wezenlijk mocht inzien, opdat u door Gods genade uzelf nog eens spoedig zou mogen bekeren.

Wat u betreft, bekommerde en verlegen zielen, die de rust is opgezegd, en met de anderen niet meer kunt leven in zo'n geruste zorgeloosheid, overdenk het volgende.

Zie hier wat u op de weg naar de hemel kunt verwachten. U zult daar vinden verdrukking, armoede, laster en vervolging van de wereld en allerlei kruis en tegenspoed. U bent daar immers zelf al, zoals u nu reeds hebt ervaren,

mee in aanraking gekomen. Als u maar iets onderneemt om bekeerd te worden, kan het niet anders zijn of de boze en huichelachtige wereld begint u terstond te haten, te lasteren, te bespotten en schade en nadeel toe te brengen. Maar laat u door deze haat en tegenspoed van de wereld toch niet afschrikken om in alle ernst naar bekering te zoeken. Bedenk bij uzelf dat óf God óf de wereld uw vijand moet zijn. Het is eeuwig onmogelijk om met deze beide tegelijk in vriendschap te leven. Bedenk dat u voor één van beide moet kiezen, óf hier het kruis van de Heere Jezus en alle schade, laster en vervolging van de wereld te lijden, óf hiernamaals om te komen in de tweede dood en door deze beschadigd te worden.

Kies dan toch voor het heilige kruis van de Heere Jezus. Dat zal u van het eeuwige kruis van de hel verlossen. Wees werkzaam om Christus tot uw deel te hebben en om uw hart eens geheel van de wereld en de zonden los te maken. Laten de mensen u haten, bespotten of lasteren, laten ze doen wat ze willen. Zoekt u dit alles met de Heere Jezus te overwinnen. Zoek Christus maar en rust niet zonder Hem, al moet u Hem kopen voor een prijs van

verdrukking, van armoede en van lastering.
Geen nood, dan hebt u Hem nog erg goedkoop.
Dan bent u gelijk aan de heilige Mozes. Moge
zijn voorbeeld u maar veel op het hart wegen.
Van hem staat er: 'Hij verkoos liever met het
volk van God kwalijk behandeld te worden dan
voor een tijd de genieting der zonde te hebben.
Hij achtte de versmaadheid van Christus
meerdere rijkdom te zijn dan de schatten in
Egypte, want hij zag op de vergelding des
loons' (Hebreeën 11:25-26). Mijn geliefden,
u moet door Gods genade ook dezelfde keuze
doen. Het zal u in eeuwigheid niet berouwen.

En u, kinderen van God, zoek overeenkomstig
de genade die in u is en die u bij de Heere
Jezus vinden kunt, toch steeds een goed
gebruik te maken van het Woord dat u heden
hebt gehoord. Leg het in uw hart. Laat het u in
uw aardse strijd altijd zijn tot opwekking, tot
versterking en tot vertroosting. Onze God en
Vader richte Zijn weg over ons ten goede in
Zijn Zoon Jezus Christus.

AMEN

Ja, ik wens abonnee te worden op de Reveil-serie.

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode:

.....

Plaats:

.....

Zend ook een proefnummer aan:

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode

.....

Plaats:

.....

.....
(Handtekening)

Deze antwoordkaart in envelop zenden naar: (voldoende frankeren)

Pieters Media bv
Voorstraat 5
4503 BH GROEDE

Uitgave
STICHTING "SMYTEGELT-FONDS"

Voorzitter
Ds. J.A. Kloosterman, Lunteren

Secretariaat
Heereweg 7, 2161 AB Lisse.

Vrije giften en abonnementsgeld
storten op IBAN: NL94 INGB 0000 5814 92
t.n.v. Penningmeester
"Smytegeltfonds", Putten

Abonnement: € 14,- per jaar (10 ex.)

Opgave nieuwe abonnees en
adreswijzigingen aan:

Pieters Media bv,
Voorstraat 5,
4503 BH GROEDE

of per e-mail: reveil@pietersgroede.nl

www.reveilserie.nl

